

PULSZKUTECZEK (1) *sb m*

A sg pułszkutecek.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład): pólshkutecek.

Dem. od „pułshkutek”:

*Szereg: »dubas abo pułshkutecek«: Płyn równo z wodą/ nie zaráz do máfztow Z tyśiącem łáfztow.
A gdy fię żytá włáfnego dorobiłz/ A rzecz íwą grofzem/ nie łowy/ ozdobiłz: Spraw dubas ábo pułf
kutecek [!] rowny Nie názbyt główny. *KlonFlis E.**

MFr